

Az Üllői Keresztelő Szent János Egyházközség Hírlevele

2025. AUGUSZTUS 31.
ÉVKÖZI 22. VASÁRNAP

A mai világban a versengés, a tülekedés, sőt az erőszakosság is megszokott dolog. A keresztény ember magatartása azonban egészen más. Ő ugyanis annak a Jézusnak követője, aki ezt mondta: „Tanuljatok tőlem, mert szelíd vagyok és alázatos szívű” (Mt 11,29).

► **OLVASMÁNY** – *Sir 3, 19–21. 30–31*

Az ember hajlamos a hiúságra és a büszkeségre. Ez a magatartás ellenszenvenessé teszi az emberek előtt, és még inkább indokolatlan Isten előtt, hiszen az ő kezében van sorsunk, életünk. Ő pedig – Jézus tanítása szerint – az alázatosakat emeli fel és segíti kegyelmével, a gőgöket pedig megalázza.

► **SENTLECKE** – *Zsid 13, 18–19. 22–24a*

A Zsidókhoz írt levél tanítása szerint az Újszövetség felülmúlja az Ószövetséget. Az előbbi ugyanis Isten az ő Egyszülött Fia által kötötte az emberiséggel, és részesévé tette a megváltás ajándékainak: az Atya gyermekei, az ő családjának tagjai, országának örökösei, az angyalok és a szentek társai lettünk.

► **EVANGÉLIUM** – *Lk 14, 1. 7–14*

Jézus minden alkalmat felhasznál arra, hogy tanítsa az embereket. Egy farizeus lakomáján észrevette, hogy a megjelentek egymással versengve az első helyeket szeretnék elfoglalni. Ezért figyelmeztette őket: Legyetek szerények és alázatosak, mert ez teszi kedvessé az embert Isten és embertársai előtt. A házigazdának pedig azt ajánlotta: Ne az előkelők, hanem a rászorulóknak számára rendezzen lakomát. Igaz, ők nem tudják ezt viszonzni. Istentől viszont bőséges jutalomra számíthat.

► **AZ EUCHARISZTIÁHOZ**

Jézus a kenyér és a bor színe alá rejtőzve maradt itt közöttünk. Ez is az ő nagy alázatosságát tanúsítja. Tanuljunk tőle és kövessük példáját.

► **KÉRÉS**

Add, Urunk, hogy helyes önismerettel értékeljük magunkat, és ne kívánjunk több megbecsülést, mint amennyit megérdemlünk!

► **ELMÉLKEDÉS**

Az legyen egyik legfőbb gondunk, hogy megőrizzük szívünkben a feltámadt Krisztus örömét. Ezt azzal bizonyíthatjuk, ha szeretetből, szívesen vállalunk és készségesen végzünk minden feladatot, amelyet az Isten és az emberek szolgálata kíván tőlünk. *Kalkuttai Szt. Teréz anyja*

KALKUTTAI SZENT TERÉZ

1910. augusztus 27-én született Skopjében, amely akkor az Osztrák-Magyar Monarchiához tartozott. Az írországi „Lorettói Boldogságos Szűz Mária Rend” tagjai közé lépett be, akiknek Indiában is volt missziós telepük. 1929–1946 között előkelő hindu leányokat tanított. Mélységes hite, valamint az a vágya, hogy valami nagyon szépet tegyen Istenért, arra készítette, hogy Kalkutta nyomornegyedében a szegények és a nyomorgók, a betegek és a haldoklók, az utcán csavargó és árva gyermekek szolgálatára szentelje életét. 1949-ben megalapította *A Szeretet Misszionáriusai Rendjét*, amelynek az a hivatása, hogy a keresztfára feszített, haldokló Jézus szomjúságát csillapítsa a szegények legszegényebbjeinek a szolgálata által. 1979-ben Nobel-békedíjat kapott. 1997. szeptember 5-én, Kalkuttában halt meg. II. János Pál pápa 2003. október 19-én avatta boldoggá Rómában. Ferenc pápa 2016. szeptember 4-én avatta szentté. Ünnepe: szeptember 5.

KALKUTTAI TERÉZ ANYA: IMA A BÉKÉÉRT

Te tudod, Uram, hogy nem törődöm a fegyverekkel. Egyetlen vágyam: a világnak békét hirdető eszközöd lenni. Mert tudom, ahol béke honol, a fegyverek fölöslegessé válnak. Ahol béke uralkodik, az emberek képesek egymást szeretni. Úgy, ahogy te szereted őket. Adj békét, Uram, s tedd fölöslegessé a fegyvereket e csodálatos világban. Ámen.

TANULSÁGOK

1. Örök kísértés a régi és az új párharca. Az embernek egyénileg is, de a nemzetnek is meg kell vívnia a harcát, hogy ne a régi ember győzzön, hanem az új, a krisztusi magatartás.
2. Megtanultam, hogy kevesen vannak, akikre számíthatok, ők viszont bármikor segítenek. Megtanultam, hogy soha ne a szavait, hanem mindig a tetteit figyeljem az embereknek. Megtanultam, hogy néha a legváratlanabb helyről kapok hatalmas segítséget. Megtanultam, hogy még ha lassan is haladok, ha nem adom fel, biztosan célba érek. Megtanultam, hogy emberi kapcsolatokban nem számít sem a vér, sem a múlt, sem a körülmények – csak az őszinte szeretet.

IMÁDKOZZUNK AZ ISKOLAI ÉV KEZDETÉN TANULÓ IFJÚSÁGUNKÉRT!

ADOMÁNYAIKAT köszönettel fogadjuk
az Üllői Katolikus Egyházközség számlájára.
Számalszámunk: OTP 11784009-22238928

**IRODAI IDŐ: hétfő, 17:00–18:00 a plébánia hivatal
irodájában**

SZENTMISÉK RENDJE:

Hétfőn 18:00 és szerda reggel 07:30.
Szombat este vigília 17:30 – Vasárnap reggel 09:30.

Évközi 22. hét --- vasárnap, C évben

Sir 3,19-21.30-31; Zsid 12,18-19.22-24a; Lk 14,1.7-14

„Amikor lakomára hívnak, ne ülj az első helyre...

Ha lakomát adsz, hívd meg a szegényeket.

Boldog leszel, mert ők nem tudják neked viszonzni.

Te azonban az igazak feltámadásakor megkapod jutalmadat.”

Ha ezekben a tanításokban csupán illemszabályokat látunk, esetleg sok évszázados bölcsesség desztillált csöppjeit – ismerve a legújabb biblikus kutatások eredményét, mely szerint ugyanezeket Jézus előtt már más is elmondta, sőt a kortárs rabbik is tanították –, sajnálatos módon elsiklunk az őseredeti, az embert egészen megrendítő üzenet mellett. Életem legnagyobb kincse, hogy Jézus, az örök Isten szent Fia, aki értem és az én üdvösségemmé emberré lett. Ennél mélységesebb testi-lelki kapcsolat nem lehetséges két ember között. Ahogy miattam és értem isteni személyével egyesült az én testemmel, emberi természetemmel, ez a szeretet felülmúl minden emberi szeretetet.

Én is elmondhatom a mai Szentlecke szavaival, hogy nem kézzel tapintható hegyhez, lobogó tűzhöz járultam, nem egy félelmetes és távoli istenséghez, *hanem az új szövetség közvetítőjéhez, Jézushoz*. Amit itt most egy farizeus házába vendégségre betérve mond, az nem illemszabály, nem is erkölcsi előírás, hanem létmagyarázat: istenségének kinyilatkoztatása, s az üdvösség útja számomra.

Ha vendégségbe jönne hozzánk a pápa, vagy az amerikai elnök, őket az első hely illetné. De ha maga Isten lépne be hozzánk? Őt nem tudnánk hová ültetni, mert az első hely nem méltó hozzá. Nem fiktív kérdés ez, hiszen Jézusban eljött hozzánk, és Betlehemet választotta, Názáretet meg a Golgotát, mert csak a gyöngeség, az elrejtettség, az üldözött igazak halála illet hozzá. Jézusban Isten kinyilvánította, hogy ebben a bűnökkel fertőzött világban az utolsó hely az övé, mert így tudja megmutatni, hogy ő egészen más, mint a világ, s hogy az ő hatalma az ingyenes szeretet.

De nem csupán vendégként érkezett hozzánk, hanem úgy is, mint az örök lakomát rendező Atyaisten küldötte. Mindenkit meghív a lakomára, mindenkit invitál a menyegzős házba, jóllehet tudja, hogy még emberi szinten sem vagyunk képesek viszonzni az ő jóságát.

Azt azonban elvárja, hogy menyegzős ruhát öltünk. Mi is ez a menyegzős ruha? Érdemeink? Büntelen tisztaságunk? Összeszedettségünk? Nem, hanem elsősorban méltatlanságunk tudata, annak megvallása, hogy „Uram, nem vagyok méltó”. A

bűnbeesett emberen csak ez a habitus ragyoghat hófehéren. Ez a boldogító látomás tárja föl a keresztyén lét alapszerkezetét, amely a Krisztus-hívőkben az erkölcsi életet, de még az illemszabályokat is alakítja. (fr. Barsi Balázs ofm)

► SZÓ SZERINTI ÜZENET

Az evangélista hangsúlyozza, hogy

– Jézus nyitott arra, hogy találkozzék egy tehetős farizeussal és annak társaival, s hogy tanítsa őket is.

– Az Úr készséges arra, hogy közösséget vállaljon mind a szegényekkel, mind a gazdagokkal. Ő nem a vagyont, hanem az embert nézi.

– A Mester csendesen és figyelmesen szemléli az eseményeket, a jelenlévőket. Előtte nem marad elrejtve semmi és senki. S ezt követően bátran kimondja azt, amit gondol.

– Az Úr alázatos és nagylelkű, s ugyanerre a magatartásra hívja meg tanítványait is.

– A keresztyén ember szeretetének és figyelmének első számú, kitüntetett címzettjei a szegények, a betegek, az elesettek kell, hogy legyenek.

– Isten az, aki fölmagasztalja, vagyis megjutalmazza, illetve aki „megalázza”, azaz megbünteti az embert annak élete s tettei alapján.

► PATRISZTIKUS NÉZŐPONT

„...Mivel az evangélista ezt az intő beszédet példabeszédnek nevezi, így szemléljük meg röviden, hogy lelki értelemben mit jelent. Aki meg lett hívva Krisztus menyegzőjére és Egyházába, megérkezett, és az Egyház tagjaival a hit által összeköttetésben van, annak nem kell önmagát kihangsúlyoznia, azáltal hogy érdemeit dicséri, mintha jobb lenne, mint a többi. Oda kell tehát majd ugyanis adnia a helyét egy előkelőbbnek, akit később hívtak meg, amikor valaki azok közül, akik Krisztust követik, buzgóságát tekintve ő előtte lesz. Megszégyenülve az utolsó helyet fogja elfoglalni, mikor a másik becsesebb cselekedetét látja majd, és amikor az ő cselekedetét, melyet ő oly sokra tartott, csekélyként ismerik el. Az utolsó helyre ül tehát le az, ki megszívleli ezeket a szavakat: Minél nagyobb vagy, annál jobban alacsonyítsd le magadat mindenben! Az Úr majd azt, kit alázatosnak talál, barátjaként fog felmagasztalni és gyorsan magasabbra léptetni: Aki ugyanis mindig oly kicsinnyé teszi magát, mint egy kisgyermek, az a legnagyobb a Mennyei országában. (Beda Venerabilis)

► KÉRDÉSEK AZ EVANGÉLIUMHOZ

– Szabad vagyok-e mások elismerésétől, véleményétől?

– Kik a szeretetem és figyelmem elsőszámú címzettjei? Van-e valaki, akit kizárok a szeretetemből?